

Rio ob iztoku Genila v Guadalquivir. Poslednja reka nas spremlja na vsej poti od Seville do Córdove in tudi od Córdove do Espeluyu v gorenji Andaluziji.

Vreme: Jasno, tupačam oblačno. Zjutraj ob šestih v Seville +12°, opoldne v Seville +20°, zvečer ob sedmih v Espeluyu pod vznožjem Sierre Morene +12° R.

XV.

Medina del Campo, 29. septembra 1905.

Dolga pot iz Andaluzije v Madrid je bila nekoliko bolj kratkočasna zaradi prijetne družbe. Mnogo smeja je vzbujal neki šaljivec, ki mu ni zmanjkalo dovtipov. Pri sebi je imel jerbašček granatnih jabolk in breskev ter jih delil med sopotnike.

Proti jutru smo došli v Aranjuéz, nekdanje priljubljeno bivališče španskih kraljev. Nepregledni drevo-redi. Tako krasnih platán in toliko slavcev ni menda nikjer v Evropi. Reka Tajo namaka ondotne vrtove. Toda kraljeva poslopja so sedaj večinoma prazna, ker se je v okolici vdomačila malarija. Lepi dnevi Aranjeza so minuli.

Peljemo se čez Tajo in čez njegov dotok Jarama. Na vzhodni strani grič Cerro de los Angéles, ki se smatra kot geometrično središče Španije. Ob osmih zjutraj prihod v Madrid. Železniški uradnik, ki na vljudno vprašanje sirovo odgovarja. Zajutrek na južnem kolodvoru.

Ker sem videl glavne stvari že poprej, sem zapustil še dopoldne špansko prestolnico. S severnega kolodvora, ki se nahaja v bližini kraljevega gradu, odhod v Staro Kastilijo. Železnica pelje proti gorovju Sierra de Guadarrama. Z višine 1335 metrov se spu-

ščamo polagoma na severno stran gorovja. Tu vidiš vsaj nekaj poraščenih hribov in zelenih trat, ko si gledal poprej v južni Španiji same rjave golice in izžgane ravnine. Na postaji Espinar je hodil originalen berač ob vozovih, proseč miloščine. Ogrnjen s širokim rjavkastim plaščem, noge povite v cunjah in prevezane s trakovi, na glavi s potlačeno kapo ter z bergljami pod pazduho. Prosjakov ne manjka na Španskem. Dobijo se na ulicah, stražijo poleg cerkvenih vrat, čakajo o prihodu vlakov na kolodvorih. Dobro je imeti vedno drobiž pri rokah, da se jih oprostiš.

Segóvia! Staro kastiljsko mesto z mnogimi srednjeveškimi cerkvami. Vzvišena lega gradu in škofijske stolnice. Znameniti rimski vodovod baje še iz Avgustovega časa. Jugovzhodno od mesta kraljeva graščina La Granja. Nad njo se vzdiguje 2469 metrov visoki Pico de Peñalara.

Gorovje izginja. Peljemo se čez nekaj potokov, ki hité proti reki Duero. Mestece Olmedo. O njem so rekli svoj čas:

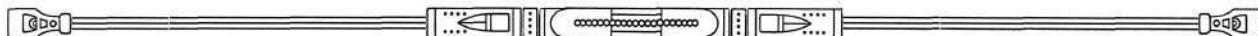
Quién de Castilla señor pretenda ser,
A Olmedo de su parte ha de tener.

Po naše: Kdor hoče biti gospodar Kastilije, imeti mora Olmedo na svoji strani. Sedaj je brez pomena.

Okoli šestih zvečer dohod v Medina del Campo. Važno križišče železnic, ki vodijo v Madrid, Salamanko, Zamoro in Valladolid.

Vreme: Hladno jutro, dopoldne nekoliko dežja, pozneje jasno. V Madridu zjutraj ob osmih +13°, opoldne med gorovjem Sierra de Guadarrama +15°, zvečer ob šestih v Medina del Campo +14° R.

(Konec.)

Spoznanja svet.

Zložil Anton Medved.

Povej mi kdo,
povej mi to
vsaj ti, srce, z besedo milo,
odkod izvira oni svit,
ki čarno je tako razlit
nad vsem, kar je minilo?

Odkod ta čar?
Iz neba mar?
Ah ne — iz duše naše same,
ki vrednost tega, kar ima,
do dna šele takrat spozna,
ko čas to vrednost vzame.

